

Geen seksdiscriminatie

Wat zou u doen als ziekenhuisbestuurder, wanneer vrouwelijke patiënten om geloofsredenen geen mannelijke arts aan hun bed of aan hun lichaam willen hebben? Het is dit probleem waarmee, als we de krant mogen geloven, veel artsen en ziekenhuizen in de grote steden worden geconfronteerd. Daar zijn grote islamitische populaties van tientallen procenten, waarvan een deel behandeling door mannelijke gynaecologen weigert. De overkoepelende artsenorganisatie, de Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Geneeskunde, heeft onlangs het belang van vrije artskeuze onderstreept. In de KNMG-richtlijn van 7 februari 2008 staat: "Als een patiënt tijdig, d.w.z. bij het maken van een afspraak, verzoekt om een hulpverlener van een bepaalde sekse, dan wordt binnen de instelling bekeken of dit, binnen de grenzen van redelijkheid, mogelijk is."

Het is een alleszins redelijk standpunt, maar toch zijn er onvermoede zwaarwegende consequenties, waar de artsenorganisatie mijns inziens onvoldoende rekening mee heeft gehouden.

Ziekenhuizen in grote steden zijn bedrijven, die rekening moeten houden met de wensen van hun klanten. Eigenlijk zijn ze goed te vergelijken met warenhuizen als de Bijenkorf of V&D. Als een deel van de dames op de lingerie-afdeling niet geholpen wil worden door mannelijke verkopers, dan zet de Bijenkorf daar helemaal geen mannelijke verkopers neer, ook al heeft een fractie van de klanten geen enkel bezwaar tegen een mannelijke verkoper. Nu zou de Bijenkorf op grond van ethische motieven, of de Rechten van de Mens, wel kunnen blijven volhouden dat zij verkopers niet wil discrimineren naar geslacht en niet naar de wensen van haar klanten wil luisteren. Maar als de concurrent V&D wel luistert naar de klanten en alleen vrouwelijke verkopers aanstelt bij de lingerie, dan is het wel duidelijk dat de Bijenkorf ondanks haar edele motieven binnenkort met een verliesgevend lingerie-afdeling zou zitten. Bij de ziekenhuizen ligt dat natuurlijk niet anders. In steden met een aanzienlijke moslimbevolking, en dat zijn er tegenwoordig nog al wat in Nederland, zullen ziekenhuizen binnenkort geen mannelijke gynaecologen meer aannemen, omdat ze slechts beperkt inzetbaar zijn. En wanneer deze voor mannelijke basisartsen onaangename ontwikkeling aan hen duidelijk wordt, impliceert dat, dat jonge mannen niet meer zullen kiezen voor de gynaecologische specialisatie, of hooguit om na afronding te emigreren. Dit kan toch niet de intentie van de overkoepelende artsenorganisatie zijn. En zijn het niet de ziekenhuizen, dan zijn er nog de

verzekeraars, die weldra speciale vrouwenpolissen zullen aanbieden waarbij hulp door vrouwelijke artsen min of meer gegarandeerd wordt.

Men zou kunnen stellen dat het om een kleine minderheid van moslima's gaat, zeg vijf procent, die mannelijke hulp rigoureus afwijst. Dat mag zo lijken, maar veel meer hebben een vage tegenzin om zich door een man te laten onderzoeken, en laten dit slechts toe omdat zij er geen drukte over willen maken. Wanneer het echter de gewoonste zaak van de wereld wordt, dan zullen veel meer moslimvrouwen, en waarschijnlijk ook veel ongelovige en anders-gelovige vrouwen, een vrouwelijke gynaecoloog gaan eisen. Maar er zijn veel meer specialisaties, waarschijnlijk zelfs alle medische specialisaties inclusief de psychiatrie, waarvoor dit probleem aanwezig is. Het geldt ook niet alleen voor specialisten, maar evenzeer voor de verzorgende functies. Broeders zullen hun plaats moeten afstaan aan zusters. Kortom, de medische sector zal gaan segregeren. En ik weet het, "*jeder Konsequenz führt zum Teufel*", ook vele mannen hebben liever een mannelijke dokter bij bepaalde ongemakken. En blijft het bij de medische sector? We hebben tegenwoordig veel "gemengde" kappers, bejaardenhuizen, instituten voor gehandicapten, scholen, zwembaden, kledingwinkels, notaris- en advocatenpraktijken, en zovoort.

In de jaren vijftig was er op "de stille zijde" van het Amsterdamse Rokin een speciaal kantoor van, naar ik meen, de Rotterdamsche Bank, exclusief voor haar vrouwelijke cliënten.

Als wij deze ontwikkeling volgens het vrijemarktmechanisme ongewenst achten, dan is overheidsingrijpen geboden. Vrouwen mogen niet worden afgewezen door werkgevers voor een baan op grond van hun vrouw-zijn, en ze mogen ook verder niet worden gediscrimineerd in hun arbeidsvoorwaarden. En dat is terecht. Daar wordt goed, maar helaas nog niet overal, de hand aan gehouden. Dezelfde overheid dient nu symmetrische regelingen voor mannen bindend op te leggen aan werkgevers. Aparte beroeps- of bedrijfs-organisaties, zoals KNMG, of de Vereniging van Ziekenhuizen (NVZ) kunnen zulke zaken niet bindend opleggen, afgezien nog van het feit dat ze het met de NMa aan de stok zouden kunnen krijgen.

Laten we de sluipende ontwikkeling toe, die door de KNMG onbedoeld in gang wordt gezet, dan dreigt er onraad op de Nederlandse arbeidsmarkt.